Matei 14:13-21, Cina, Betel, 6 Dec.2015

''Isus, Pâinea vieţii''

1.Invitaţia: ucenicii au crezut că tot ce s-a putut face, s-a făcut. I-a învăţat pe oameni, şi i-a vindecat. Ziua s-a terminat, şi ucenicii văd că Domnul tot nu le da drumul să plece.
-Doamne, lasă-i să plece că le e foame!
-Daţi-le voi să mănânce!
Deşi Domnul putea să le dea să mănânce, şi nu avea nevoie de nimeni, El face o invitaţie ucenicilor. De ce, ce voia să-i înveţe?

Ca răspuns la cererea făcută de Domnul, ucenicii se frământă:

R: Ucenicii=''Nu avem decât'', nu putem,nu ştim,nu vrem...suntem o sumă de negaţii.

-*Filip*=nu avem suficienţi bani, 200 de lei de s-ar strânge şi tot nu ar acoperi nevoia.

-*Andrei*=îl găseşte pe un băiat, şi-l aduce la Isus. Acest băiat era singurul care avea pachet cu mâncare la el.

Q: când te-ai frământat ultima oară cu privire la starea spirituală a oamenilor?
Când ţi-a cerut Domnul ţie personal să faci ceva ce pare imposibil, şi ai găsit o soluţie?
La ce privesc ucenicii când li se cere milă pentru oameni? La resursele mele, şi la nevoia de a-mi purta mai întâi mie de grijă, apoi la alţii !?
Tu ce ai face? Noi ce nu avem? Se pare că noi suntem mai preocupaţi de ceea ce nu avem, decât de ceea ce avem în Hristos?!
Ce am face dacă am avea tot ce ne dorim pentru lucrare?
De ce 20% trebuie să facă treaba la 80%?

2.Răspunsul Domnului Isus: v.18.''Aduceţi-l la Mine''. Pe cine, sau ce? Pe băiat, nu doar bunurile lui. Alţii cred că dacă dau un pic Domnului, asta e cam tot, nu le mai rămâne nimic de făcut.
Andrei aduce băiatul ca el, de bunăvoie să dăruiască. Cineva spunea că mama băiatului i-a pus în trăistuţă mâncarea spunându-i să o mănânce cu Isus. Ce mamă înţeleaptă! Ştia ea ca Isus nu avea uneori nici timp, dar nici mâncare să manânce.
Băieţelul i-a dat lui Isus *tot ce avea*, Văduva a dat tot ce avea, Ilie şi văduva din Sarepta, 1 Împ.17:13, Elisei, 2 Împ.4, sunt exemple de oameni care au îndemnat la sacrificiu total pentru Domnul. Nu ne încurajează Matei 6:33?!
Marcu 12:44''a dat tot ce avea, tot ce-i mai rămăsese, ca să trăiască'' ! Ea şi-a *aruncat* viaţa ei Domnului !

Domnul Isus a mulţumit Tatălui, le-a binecuvântat, şi le-a dat ucenicilor ca să le împartă. De ce nu le-a împărţit Domnul:
a)Ca să le facă ucenicilor bucuria de fi părtaşi ai minunii! Ce grozav !
b)Ca oamenii să vadă autoritatea dată ucenicilor.
Deşi noi nu vrem să fim văzuţi, ci Domnul, noi avem un rol foarte important:
-Aducem oameni cu resurse la Domnul, îi încredinţăm în Mâna Lui, ei se dau Domnului cu tot ce au, Domnul înmulţeşte şi îmi dă mie să dau mulţimilor !

Aplicaţia: Domnul vrea ca oamenii să vadă că El lucrează prin ucenici, prin noi.
2 Cor.4:7''comoara aceasta o purtăm în nişte vase de lut, pentru ca această putere nemaipomenită să fie de la Dumnezeu şi nu de la noi.''
Se văd rezultatele în viaţa noastră? Aţi pus resursele voastre în Mâna Domnului?
El le va înmulţi şi le va pune în mâinile noastre, ca noi să le dăm celor ce nu au ce mânca. Ioan 6:48''Eu sunt Pâinea vieţii''.
Hristos a făcut atât de mult, cu atât de puţin, la fel şi Biserica Primară.

Sfaturi: începe ceva cu ceea ce ai indiferent cât este de puţin; ai grijă să nu cumva să uiţi să te dai pe tine mai întâi; priveşte la rezultate, şi bucură-te (12 coşuri de firimituri – parcă ele sunt vasul cu mană rămas ca dovadă).
Tu şi cu mine suntem primitori – distribuitori, nu manufacturieri.